

عنوان مقاله:

بررسی میزان ضایعات گوجه فرنگی در انواع حمل و نقل جاده ای در استان خراسان رضوی و کرمان (جنوب کرمان-جیرفت)

محل انتشار:

فصلنامه کیفیت و ماندگاری تولیدات کشاورزی و مواد غذایی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

چنگیز اسفندیاری - استاد، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران

مهرداد قوامی - استاد، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران

وجیهه خضری - کارشناسی ارشد، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: محصولات کشاورزی دارای ضایعات بسیاری در مراحل تولید تا پخش و توزیع می شوند که موجب کاهش میزان تولید و افزایش نیاز به واردات مکانیکی به عنوان عامل موثر و اصلی در تلفات پس از برداشت محصول شناخته شده اند. روش: مطالعه حاضر پژوهشی مقطعی از نوع توصیفی-کتابخانه ای است. نمونه گیری به شیوه سرشماری انجام گردید. پرسشنامه در اختیار ۳۸۴ نفر از اعضای نمونه آماری قرار داده شد. آنالیز با استفاده از نرم افزار SPSS با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی انجام شد. یافته ها: این کاهش کیفیت موجب آسیب مکانیکی در محصول می شود. تبدیل شدن به ضایعات در میوه گوجه فرنگی بیشتر است زیرا این میوه که تشکیل شده از ۹۳ تا ۹۵ درصد آب و ۵ تا ۷ درصد مواد جامد. در این پژوهش تاثیر انواع حمل و نقل، نوع بسته بندی، حجم بار، نوع چینش بار و مسافت حمل و نقل بر میزان ضایعات گوجه فرنگی بررسی شد نتیجه گیری: براساس نتایج به دست آمده در این مطالعه می توان میزان ضایعات گوجه فرنگی را کاهش داد. کوفتگی میوه غالباً، در طی مراحل جابه جایی، حمل و نقل، بسته بندی به دلیل وارد شدن ضربه بر آن از طرف اجزاء متحرک ماشینها و دیگر عوامل رخ می دهد. ضربات مکانیکی بعنوان عامل موثر و اصلی در تلفات پس از برداشت محصول شناخته شده اند. در طی مراحل پس از برداشت بارهای دینامیکی در ایجاد کوفتگی در محصولات بیشتر موثرند. چون بارهای دینامیکی از لحاظ مقدار و وقوع، اثری بیش تر از بارهای استاتیکی دارند.

کلمات کلیدی:

ضایعات، گوجه فرنگی، آسیب فیزیکی و مکانیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1577363>

